ADJOURNMENT MOTION.

MR. N. DANIEL JOSE (*Neyyattinkara III—S. I. U. C.*): Mr. President, Sir, this is the adjournment motion I seek to move in this Assembly :

> "I move that the business of the House be adjourned to discuss a matter of urgent public importance, namely, the hunger strike of two students in the Alwaye Union Christian College, this being the seventh day of their Satyagraha, and the student strike connected therewith".

At the very outset I must thank the Hon'ble Minister concerned for having consented to permit the debate on this issue. It is indeed heartening that the Government has taken to its heart to face the student situation foursquare, to study in all its aspects and to invite the opinion of the House on this important issue I realise fully, Sir, that it is a very delicate issue that I am treading. I bear no ill-will nor do I have any malice against the College authorities nor am I a person wishing that there should be any indiscipline among the students.

To a certain extent, Sir, it is true that there is indiscipline among the students. Many of us have been victims of the same. No less a person than the Deputy President of this House has known what the students are like, but I must say this, Sir, that the students are the generation which is coming up. Students have played a very great part, a very noble part, in liberating our country. If we are here today in this House assembled to form a constitution for our country, I must say that the students have also played a great role in allowing us to come here. We have had our Rajendrans, we have had our Krishnarams; we have sacrificed students to the cause of Indian national freedom Therefore I appeal to the members of this House that the students' situation should be viewed with sympathy I realise fully, Sir, that the students' situation calls for care.

HON'BLE MR. T. K. NARAYANA PILLAI: On a point of information. Will the Hon. member be pleased to give information as to the causes which have necessitated the present attitude of the students in the Alwaye College?

MR. N. DANIEL JOSE: I am coming to that. I am sure you will not accuse me of digressing if I appeal to you at first to view the situation with a certain amount of sympathy in consideration for what the students have done in the struggles that have gone before. That is why I began with this brief introduction. I appeal to the Hon'ble Minister concerned to view the students' situation with care, with scholarship and also with sympathy. It is sympathy that the students want today. I do not say that the students have always been correct. In fact, if people, in season and out of season, damn

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Daniel Jose]

students for indiscipline, I can bravely say, "physician, heal thyself". Which person here has not been guilty of a certain amount of indiscipline; Which person here has not committed mistakes, when he was in college? This briefly Sir, is the situation that is prevailing in the Alwaye College. This is subject to correction. I am giving this to the best of information that I have received. It appears, Sir, that 350 students out of about 500 or 600 students in the college sent a petition and approached the college authorities stating that detention system should be stopped in the college. I don't hold a brief for detention system or against it.

There may be disciplinarians who believe that the detention system should be there and that that ought to be hammered into the heads of the studeuts, whether they want it or not ; but I must point out to them that in this University College which is the largest institution in the University, there is no detention system prevalent. This demand has been felt by many students in outside institutions also. Take Trichinopoly for instance. There also students have launched an agitation to get the system rectified.

HON'BLE MR. T. K. NARAYANA PILLAI : What was the result in Trichinopoly ?

MR. N. DANIEL JOSE : I do not want to slur over what was the result at Trichinopoly. At Trichinopoly the students were lathi-charged. But that does not mean that that precedent should be taken, and students should be lathi-charged in Travancore also.

HON'BLE MR. T. K. NARAYANA PILLAI : What was the outcome of the lathi charge ? Was there a settlement ?

MR. N. DANIEL JOSE : There was no settlement. But that does not mean that because there is a precedent in British India, there should be no settlement.

MR. K. A. MATHEW : Does the Hon'ble member say that there was no settlement in Trichinopoly ?

MR. N. DANIEL JOSE : I am open to correction. The question was suddenly flung out to me and to the best of my knowledge I say there was no settlement.

HON'BLE MR. T. K. NARAYANA PILLAI : Because you referred to Trichinopoly.

MR. N. DANIEL JOSE : I referred to the Trichinopoly situation merely because there was a demand by students in another University also, I referred to the situation merely because I wanted to point out that students all over India, at least in the neighbouring province, have also begun to feel that this detention system is not useful to the students. While I was a student I have also been against this detention system. I am not a man changing opinions in season and out of season as years roll on. Therefore I should submit Sir, that I hold the opinion that the detention system is not very useful. But I said that I am not holding a brief here for the detention system or against the detention

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

system. These boys approached the college authorities and the college authorities were not—that is the information that I have gathered—able to give an unambiguous, unequivocal answer to that. There is a state called prestige for college authorities. There is a state called prestige for Government. I can understand that college authorities, Universities and Governments must have prestige but I cannot understand that these institutions will stand on prestige if they view the students' situation with a certain amount of sympathy.

MR. JOSEPH MALIECKAL : (*Thodupuzha I—General*): Did the Hon'ble member read an authorised copy of the statement ?

MR. N. DANIEL JOSE : I do not possess one. If the Education Minister has got it I shall be thankful if he will enlighten the House when he replies. Anyway, that was not satisfactory to the students. Till then the college work was conducted by Communist students. Now, in season and out of season whenever there is a chance of driving, this communist bogey has been used. I do not find any difference between the communist boy and the communist-influenced boy. There is nothing wrong in a student taking to a revolutionary doctrine. Students came out of the colleges, people came out of the homes and offices so that they may have and see a new world arising out of the shambles and the confusion and chaos around. Students have also come out in the hope of seeing a new world arising. They are not able to see it. They find it slow in coming. There is a state of psychological frustration in the country. That is why the students who are more idealistically inclined.....

HON'BLE MR. K R. ELANKATH : Is it due to the practice of detention in colleges ?

MR. N. DANIEL JOSE : I said that there is a state of unrest prevailing among the students, that there is a state of psychological frustration in the country, among the youth because a new world is slow in coming. Therefore I said that students are in an excited state. They want to press their demand. What I ask of you in this House is that the Government and the authorities must meet the students half way, if not the whole way, forget all the mistakes of students and to see that their demands are satisfied. Students have placed a lot of demands before the Government when responsible Government came into power. There were a lot of ban orders, prohibition against gatherings etc, and none of the orders were removed. Later on there was a lathi charge The facts are known to me. The facts are fully known to the Prime Minister who then took a very sympathetic attitude towards the students, but the public does not know what happened. The students do not know what happened. Therefore the students do not today trust the Government. Just as in the olden days the students did not trust college authorities because they thought that they were the limbs of the foreign power, so also today they believe that the college authorities are the limbs of the Government which they cannot trust. All that I am asking for is that more confidence

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Daniel Jose]
must be infused into the students and their case must be viewed with sympathy and that their demands must be met.

The answer given by the college professor was not fully satisfactory. It is true Sir, that a vast section of the students did not want a strike. It is true that a vast section kept out of this turmoil. The Students Congress also-the premier organisation of the students kept out of the struggle, but the Students Union, the communist-held union, launched the struggle.

HON'BLE MR. T. K. NARAYANA PILLAI: What is the strength of the Students' Union ?

MR. N. DANIEL JOSE : The Students' Union is a communist-held organisation They do not depend upon their strength on the vastness or the numbers of their organisation. What they depend upon for their strength is on a few individuals. It may be twenty. Perhaps they have a membership of twenty, but still that is the hitting force. They are active members. They are students who will go the whole length to see that their demands are satisfied.

MR. K. A. GANGADHARA MENON : Is the Students' Union influenced by the communist union outside ?

MR. N DANIEL JOSE : I also feel that the Students Union is influenced by the hold of the communists but the communist union is also composed of boys. You cannot hit or you cannot skip over the communist boys merely because they are communists. This is the communist hold. That is why they depended for their strength on this small number. The Students Congress did not take part in the struggle. Here it is that there is some complaint against the college authorities, if the information that I have gathered is true, that the college authorities tried to inject the virus of communalism into young hearts. We all know Sir, in what state our country is at present; how our progress has been barred by communalism. The students do not want to take a communalistic attitude. (President's Bell)

MR. JOSEPH MALIECKAL: What is the Hon'ble Member's authority on that point ?

MR. PRESIDENT : You have got only two minutes.

MR. N. DANIEL JOSE : I am coming to that.

Mr. K. Prabhakaran, the ex-president of the Students' Congress and the leading Indian Socialist party went to Alwaye, studied the situation and presided over a meeting and there a vote was taken as to whether there should be a strike or not. The students voted for a strike and the strike continued. The Students' Congress boys, I am told,—I am speaking this from what I have gathered from my friend Mr. Prabhakaran, has asked the college that it should apologise for injecting this communal virus into the educational institution, That is the demand of the Students' Congress. Whether these demands are made or not, that is not the issue, I want to present here. It is highly essential that the situation must

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

be studied in all its fullness and the lives of the students must be saved. We cannot sacrifice the lives of two students merely because they have taken up a revolutionary ideology. We would not have tolerated the state of things before, if the Students' Congress offered a hunger strike and the Government had said "they are wrong; they oppose the present Government." I want to drive home into this House that the lives of the two students are precious. I say that they have been fighting for a certain idea. I do not ask you whether it is correct or not, but the other point I can say, if the college has tried to inject communal virus among the students, if any college or any institution in the country or the Government tries to inject communal virus into this country, I submit to the House and the Ministers and the Government that it should be fought out. That is why I brought this adjournment motion before this House to draw the attention of the Government to the situation and to appeal to the Government to take a sympathetic view of the situation.

HON'BLE MR. T. K. NARAYANA PILLAI: May I know what exactly is the solution suggested by the Hon'ble Member ?

MR. N. DANIEL JOSE: I cannot supply a solution all at once to this House. But I can appeal to the Government to form a committee immediately to enquire into the difficulties and find out a solution. I did not bring this adjournment motion to offer a solution. There are very erudite men in the Government to find out a solution. That is why the Ministers are there. They ought to point out a solution. Let them point out a solution and see that the lives of the two students are saved. This is all the purpose of my bringing this adjournment motion. I appeal to the Government once again and to the University authorities to view the situation with sympathy in view of the great role that the students have played in the past and in expectation of the great role that the youth of India can play in the future. Thank you, Sir. (Applause from the gallery).

MR. PRESIDENT : I would like to say that the gentlemen in the gallery should not clap hands nor laugh aloud. That is disturbing the House.

MR. P. M. VARGHESE : സർ, യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കാളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികളം നടത്തുന്ന സത്യഗ്രഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വാദപ്രതിവാദത്തിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്ന് ....

MR. K. A. MATHEW : May I know whether the adjournment motion has been supported?

MR. P. M. VARGHESE : ഈ വിദ്യാർത്ഥിസത്യഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് രണ്ടുവാക്ക് പറയണമെന്ന് എനിക്കും ആഗ്രഹമുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്വഭാവം എന്താണെന്ന് വിദ്യാർത്ഥികളായി കഴിഞ്ഞു പോന്നിട്ടുള്ള ഈ സഭയിലെ എല്ലാമെമ്പന്മാർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ഒരു തര

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. M. Varghese.]

ത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ കോളേജുകളെ അല്ലെങ്കിൽ വിദ്യാലയങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് അവർക്ക് അറിവു ലഭിക്കുന്നതിനാണ്. ഒരു ഇല്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനാണ്. അതിനു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാർ അതിനുവേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും അതിനുവേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അതു സ്വീകരിക്കാത്ത വിദ്യാർത്ഥികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്തു നടപടികളാണ് മുമ്പു നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത്, ഇപ്പോൾ അതിനു വല്ല ഭേഗതിയും വരുത്തണമോ എന്നുള്ളതായിരിക്കണം ഇന്നു നമ്മുടെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന പ്രശ്നമായത്തെ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്യേണ്ട തീരുമാനം. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അറിവു നൽകുന്നതിലേക്കു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു പരീക്ഷാചരണം ഉണ്ട്. അതു് അവരുടെ ഗുരുക്കന്മാർ വിധിക്കുന്ന പരീക്ഷം ആണ്. പരീക്ഷം എന്നു ഞാൻ പറയുന്നത് ഒരു രോഗിക്ക് ഒരു ഡാക്ടർ മരുന്നു കൊടുക്കുമ്പോൾ ആ മരുന്നിന്റെ ഫലം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഡാക്ടർ നിശ്ചയിക്കുന്ന പരീക്ഷം രോഗി കാക്കണം. അതുപോലെയാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ പഠിത്തത്തിന്റെ ശരിയായ ഫലം കിട്ടണമെങ്കിൽ അവർ ശിക്ഷണബോധമുള്ളവരായിരിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നത്. ഈ ശിക്ഷണബോധം വേണമെന്ന് പറയുന്നത് അവരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനല്ല. രോഗി രോഗശമനത്തിനുവേണ്ടി പരീക്ഷം എങ്ങിനെ ആചരിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ ഈ ശിക്ഷണബോധം അവരുടെ അറിവിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് നാം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഈ തത്വം വിദ്യാർത്ഥികൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു എങ്കിൽ ഇന്നു കോളേജുകളിലോ മറ്റു വിദ്യാലയങ്ങളിലോ നടക്കുന്നതരത്തിലുള്ള ശിക്ഷണബോധത്തിന്റെ അഭാവം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവുകയില്ലായിരുന്നു. ഈ ശിക്ഷണബോധം ഇവിടെയും പുറമേയും ഉള്ള ഏതാനും ചില ശക്തികളുടെ പ്രേരണമൂലം ഇല്ലാതായി വരുന്നുവെന്നാണ് അറിയുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള പ്രേരണ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായിട്ടും അതിനെതിരായി കർശനമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിനു കർത്തവ്യമുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ ബോദ്ധ്യം. ഇതിനെല്ലാം വിദ്യാർത്ഥികളെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കണമെന്നോ മറ്റു വിധത്തിൽ അവരുടെ ഭാവിയെ നശിപ്പിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നോ ആഗ്രഹമുള്ളവരായിട്ട് ആരും ഈ ഹൗസിൽ കാണുകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നന്മയെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കരുതിയാണ് അവരുടെ രക്ഷകർത്താക്കന്മാരും അദ്ധ്യാപകന്മാരും പറയുന്നതെന്ന് അവർക്ക് ബോദ്ധ്യം വന്നാൽ അവരെ സംശയിക്കുന്നതിന് മറ്റൊരു ന്യായവുമില്ല. ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കാളേജിൽ നടന്നുന്ന സ്ട്രൈക്ക് അവിടെ അവസാനിച്ചില്ലെന്നു വരാം. ഒരു പക്ഷെ ആ സ്ട്രൈക്ക് ഈ രാജ്യമൊട്ടാകെ പരന്നു പിടിച്ചേക്കാനും മതി. ഏതായാലും അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഇതിനൊരു നിവാരണമാർഗ്ഗം നാം കണ്ടെത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ കാളേജിലേയും വിദ്യാലയത്തിലേയും അധികൃതന്മാരും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ രക്ഷകർത്താക്കന്മാരും യോജിച്ച് ഈ മാതിരി പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി തീരുമാനം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ ഒരു തീരുമാനം എടുത്തതിനു ശേഷം അതനുസരിക്കാത്തവരെ നിയമപ്രകാരമുള്ള നടപടികൾക്കു വിധേയമാക്കണമെന്നുതന്നെയാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.

MR. A. K. PATCHU PILLAI : സർ, ഈ അടിയന്തിരപ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നതിനാണ് ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുന്നത്. മി. ജോസ് ഇവിടെ ഹാജരാക്കിയ ഈ അടിയന്തിരപ്രമേയത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു സംഗതി ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടണമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന പ്രശ്നം പല്ലുവേദനയ്ക്ക് തത്വജ്ഞാനം ഉപദേശിക്കുന്നതുപോലെ തത്വസംഹിതകൾ എടുത്തു വിദ്യാർത്ഥികൾ ചെയ്തത് ശരിയായിരുന്നോ തെറ്റായിരുന്നോ എന്നു നിശ്ചയിക്കുക എന്നുള്ളതല്ല. ഈ സമയത്തു രണ്ടു വിദ്യാർത്ഥികൾ അനുനിമിഷം അവരുടെ ജീവരക്തം വാർന്നുകൊണ്ടു, അവരുടെ ജീവചൈതന്യം ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ട് ആശുപത്രിയെ അഭയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് ഞാൻ അറിയുന്നത്. അതേ സമയം അവരുടെ സ്ഥാനത്തു മറ്റു രണ്ടുകുട്ടികൾ നിരാഹാരസത്യാഗ്രഹം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ സമയത്തു് എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ മുഖ്യം ഉള്ള ഒരു ഗവണ്മെൻറ് ചെയ്യേണ്ടതു് അവരുടെ വിശ്വസ്തനായ ഒരു പ്രതിനിധിയെ ആ സ്ഥലത്തേക്കയച്ച് ആ സംരംഭത്തിൽ നിന്നും അവരെ വിരമിപ്പിക്കുവാനുള്ള സാദ്ധ്യതകളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ ഒരു പ്രതിനിധിയെ നിയോഗിച്ച് അയച്ചിട്ടുണ്ടോ? അവരുമായി ക്രിയാത്മകമായ ചർച്ചകൾ നടത്തുന്നതിനു് ഗവണ്മെൻറിന്റെ വിശ്വസ്തനായ ഏതെങ്കിലും പ്രതിനിധി അവിടെ ഉണ്ടോ?. അവരുമായി സന്ധിസംഭാഷണങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കയാണോ? അതോ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. K. Patchu Pillai.]

ഗവൺമെൻറിന്റെ പ്രതിനിധി വെറും താത്പര്യശങ്കളെപ്പറ്റിയുള്ള പരിചിന്തനം മാത്രം ചെയ്യുകയാണോ ചെയ്യുന്നത്?.

MR. JOSEPH MALIECKAL : അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നറിയാമോ?

MR. A. K. PATCHU PILLAI: അയച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നില്ല. അവിടെ ആരെങ്കിലും പോയിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇതിലേക്ക് വിശ്വസ്തനായ ഒരു പ്രതിനിധിയെ അയച്ചിട്ടുണ്ടോ? കാര്യങ്ങൾ ആലോചനകൂടാതെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ന്യായമായ ആവശ്യകതകൾ പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടും സമാധാനത്തോടും നമുക്ക് നോക്കിയിരിക്കാവുന്നതാണ്.

MR. P. M. VARGHESE : കോളേജ് അധികൃതരുടെ പ്രസ്താവന വിശ്വസിച്ചുകൂടേ?

MR. A. K. PATCHU PILLAI : വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് എതിരായി തല്പരകക്ഷികൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്താവനയാണോ നാം വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു സഹകരിക്കേണ്ടതെന്ന് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. മറുപക്ഷത്തെ കൊണ്ടുപിടിക്കുകയും കൊണ്ടുപിടിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ പേരിലുണ്ടായ ആ സ്ഥിതിഗതികൾക്ക് ഒരു പ്രതിനിധിയെ അയച്ച് അവരുമായി സംഭാഷണം നടത്തി അവരുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ ന്യായമാണെന്ന് കാണുകയാണെങ്കിൽ ഗവൺമെൻറിന്റെ സകല സ്വാധീനശക്തികളും കൊണ്ടു അധികാരികളുടെമേൽചെലുത്തി സ്ഥിതിഗതികൾ കൂടുതൽ വഷളാകാതിരിക്കുന്നതിന് ഉടനെ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് ഈ അവസരത്തിൽ ഗവൺമെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കാനുള്ളത്. ഈ അവസരത്തിൽ ഇതിന്റെ എല്ലാവശങ്ങളെപ്പറ്റിയും നാം ചർച്ചചെയ്യുവാൻ നമുക്കില്ല. ആ സ്ട്രൈക്ക് തിരുവിതാംകൂർ മുഴുവൻ പടർന്നു പിടിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതുമല്ല പ്രശ്നം. വിലയേറിയ രണ്ടു ജീവൻ—രണ്ടോ നൂറോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ—ഉത്തമമായ ആദർശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രേരിതരായി അവരുടെ ജീവരക്തത്തെ, അവരുടെ അമൂല്യമായ ജീവനെപ്പോലും ബലികഴിക്കുന്നതിന് സന്നദ്ധരായിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ അവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിലേക്കുവേണ്ടി അവർക്ക് ആവശ്യമുള്ള താത്പര്യം രക്ഷിക്കുന്നതിനു എന്തെല്ലാമാർഗ്ഗം ഉണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. JOSEPH MALIECKAL : അവരുടെ ആദർശമാണെന്നാണ് പറയാമോ?

MR. A. K. PATCHU PILLAI : അവർ ധൃതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. നമുക്ക് ന്യായമായി ലഭിക്കേണ്ട അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവർ അവരുടെ ജീവനെപ്പോലും പണയം വയ്ക്കാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. അവരുടെ അവകാശസംരക്ഷണം ജീവനെക്കാൾ മഹിമയേറിയതാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് അവർ. അതാണ് അവരുടെ ആദർശം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ബഹു: മെമ്പറന്മാർ ഈ അടിയന്തിരപ്രമേയത്തിനു വേണ്ടി പ്രോത്സാഹനം നൽകി അതിനുവേണ്ടിവാദിച്ചതായിട്ട് ഗവൺമെന്റിന്റെ സർക്കുലറായും ഇതിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നതാണ് ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

MR. P. BALAKRISHNAN NAMBIAR : Sir, the whole afternoon it has been an unfortunate thing that I have again and again to stand up as one who does not find his way to support one motion or other. I know that the members of the present Government would be searching their hearts, and they may have to look into the past, But I do not condemn them. They did make use of students at some particular time. But I can now look a little virtuous on the ground that I had not any great part in it; any way, that is not much relevant to the discussion of the motion before us.

This House should seriously consider whether it stands for raising the standard of University education or to lower it This is not a matter in which sentimental appeals regarding the health or death of pupils should in any manner sway our judgment. All over the world, after this War, attempts are being made to put up the standard of education ; and here in our country there is every likelihood of our standard of education going down Especially when the linguistic troubles also have come in, when higher Mathematics or Physics or Psychology is threatened to be taught in Oriya or Malayalam, the standard would certainly further go down. Today it will be unwise for the legislature to lend its weight for degrading or lowering the University standard, because in the present world it is a comparative international standard that you should aim at for our students. For instance our education here must compare favourably with the education obtaining in Osborne, or Chicago or Oxford or any other University in the world. That being the position, I am certainly sorry to find that so much advocacy should be put forward for a matter which, if accepted by this House, would cause deterioration of University standards. Our discussions here would be embarrassing to Managements. This House must know that the college authorities are more sensitive towards the legitimate grievances of the students than the makers of democracy of this House can possibly be. I have read the report of the College Principal. All this happened in a college which has had the reputation of being one of the best colleges in the State.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. Balakrishnan Thampi]

Most of the members of the staff of that college are very distinguished people who have gone there not for a career; they joined the staff of the college as a matter of sacrifice, not cheap political sacrifice, of course say, of two months term in a jail (*laughter*). They are men who have secured first class academic distinctions, and willingly gave up their careers in Civil Service for spending the rest of their lives on a nominal salary of Rs. 100 or 150 a month. And it is in such a college this trouble has started. As a father of several children, I do not want to take a census now—and as a grand-father of my grandchildren, I naturally have sympathy with boys. But we must face realities. We take it that the youngsters who are on hunger strike are our children. Unfortunately the Satyagraha technique was introduced into this land by the greatest man of the age for a particular purpose. But at every street corner if a man wants to realise his object we see him offering Satyagraha. It has become a very common malady in every day life. I can quite see that we are here to do the greatest good to our country. But in this particular matter, is it not ludicrous to see that boys should be wanting no examinations? Can this House gauge what the next step would be? They would demand that compulsory degrees should be given to them and it would be a good enough thing indeed. Suppose a youngster says that unless I.L. D. degree is given to him by the Vice Chancellor of the University, he would offer Satyagraha. There will be no justifiable limit in these matters. That is what it comes to.

It is unfortunate that some children should be starving on this ground. Government must certainly use their good offices to persuade these youngsters to come round. In this connection Sir, I remember when there was a similar strike in another college in Central Travancore, the Municipal Chairman of a neighbouring State going there with a glass of lemon to the hunger stricken pupil for breaking that fast. I had occasion to come across his photographs in our local newspapers. He delivered a speech after this service was over. Such things could be welcomed by this Government too. I am sure such kind of unofficial help can be extended in this direction. I further remember that that public service was the only one in his life save a lucrative practice at the bar. I now learn that since then he has become one of "His Majesty's" Ministers!

Another matter which I want to bring to the attention of the House is this. What is the right of this House to proceed in this matter. In law is there any violation of a statutory enactment! Then it may be open to Government to proceed against the University? As far as I see there is nothing of the kind. This is a matter which concerns the discipline of a college of a University. It is within the jurisdiction of the University or the Syndicate to take appropriate action. It would be a bad precedent for this House

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to interfere in this matter. If the Government have already interfered in any manner in the matter of higher education in this State, let us not repeat that mistake again.

I am seriously of the opinion that this House should never make it appear in the least as associating itself with ill-directed student movements. By so doing Government will only be doing positive disservice to future generations. If we own that our men of the future should have a place in the scheme of things in India and deserve a name for public learning and scholarship, this House should not countenance a move of this character. It should never be made to appear that this House would encourage insubordination or indiscipline among the boys. With these words, I once again appeal to this Legislature not to give room for accentuating any sort of indiscipline on the part of the students of the State.

MR. K. A. MATHEW : സർ, ഇന്ന് ഈ ഹൗസിന്റെ ആലോചനയ്ക്ക് വന്നിരിക്കുന്ന വിഷയം വളരെ ഗൗരവമേറിയതാണെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. എന്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീമാൻ എ. കെ. പാപ്പൂപിള്ള അവർകൾ നിരാഹാരവ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി പറയുകയുണ്ടായി. ഞാനും അതിനോട് പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. അവരുടെ നിരാഹാരസത്യാഗ്രഹം എത്രയും വേഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടതു് ചെയ്യേണ്ടതാണു്. എന്നാൽ എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. ജോസിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടപ്പോൾ അവിടെ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനു ശരിയായ അറിവു കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ സംശയിച്ചു. കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമൂന്നു് ദിവസങ്ങളായി അവിടെ നടന്ന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി അനേഷിക്കുന്നതിനും അറിയുന്നതിനും അതിൽ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ചില ആളുകളുമായി, അതായതു് കാര്യനിർവ്വഹണത്തിൽ സന്ധിസംഭാഷണങ്ങളിലേർപ്പെട്ടിരുന്നവരുമായ ചില ആളുകളുമായി, അതേപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നതിനും എനിക്ക് ഇടയായിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നു് തിരുവിതാംകൂറിലെ ഗവണ്മെന്റ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ന്യായമായ പല അവകാശങ്ങളും സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഇൻറർമീഡിയറ്റ് പരീക്ഷയ്ക്ക് പാർട്ടസിസ്റ്റം അനുവദിക്കുക, പ്രീയൂണിവേഴ്സിറ്റികോഴ്സ് സംബന്ധിച്ച ആശാസ്യമായ ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കുക മുതലായി പല കാര്യങ്ങളും ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഭാവിയേയും നാടിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവിയേയും സ്പർശിക്കുന്നതാണെന്ന കാര്യവും നാം വളരെ ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടി വീക്ഷിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. A. Mathew]

ആലുവാ കോളേജിൽ നടക്കുന്ന സത്യഗ്രഹം ഡിറ്റെൻഷൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു്. എല്ലാ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലും ഈ ഡിറെൻഷൻ സമ്പ്രദായം ഉണ്ടെന്നാണു് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയും അതേപ്പറ്റി ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇന്നു് പത്രത്തിൽ കണ്ട ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നും കോളേജ് ഡിപ്പാർട്ടർ വിദ്യാർത്ഥികളോടു് ഡിറ്റെൻഷൻ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ലെന്നു് വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നു് മനസ്സിലാകുന്നതാണു്. സെലക്ഷൻ വേണമോ വേണ്ടയോ എന്നു് നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു തിരുവിതാംകൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയാണു്. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കീഴിൽ കഴിയുന്ന ഒരു കോളേജിലെ അധികൃതർക്കു സ്വതന്ത്രമായ ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യാനോ, യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ ലംഘിപ്പിച്ചതാനോ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം. തിരുവിതാംകൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കീഴിലുള്ള തിരുവനന്തപുരത്തെ കോളേജുകളിലെല്ലാംതന്നെ ഡിറ്റെൻഷൻ സമ്പ്രദായം നടപ്പിലിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ പത്രപ്രസ്താവനയിൽ കാണുന്നതു് ആലുവാ കോളേജിൽ മാത്രം ഡിറെൻഷൻ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ലെന്നു് കോളേജധികൃതർ വിദ്യാർത്ഥികളെ അറിയിച്ചുവെന്നാണു്. അതുപോലെ മാർച്ചുമാസത്തിൽ ടേം സർട്ടിഫിക്കറ്റു് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലേക്കു് അയയ്ക്കുമെന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ ഡിറെൻഷൻ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ലെന്നു് കോളേജധികൃതർ വിദ്യാർത്ഥികളോടു പറഞ്ഞതു് എങ്ങനെയെന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ആ സ്റ്റേറ്റുമെൻറിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അനാവശ്യമായ ആശങ്കയെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനു് കഴിവുള്ളതെല്ലാം ചെയ്യുകയും, മനഃപൂർവ്വമെന്നോണം അശ്രദ്ധയും ഉദാസീനതയും കാണിക്കാതിരിക്കുന്ന എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ടേം സർട്ടിഫിക്കറ്റു് നൽകുന്നതാണെന്ന പ്രിൻസിപ്പാൾ ഉറപ്പു നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഒരു വിഭാഗം ഇതു കൊണ്ടു തൃപ്തരായിട്ടില്ല. അജാഗ്രതയും അശ്രദ്ധയും പ്രദർശിപ്പിച്ച വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പോലും ടേം സർട്ടിഫിക്കറ്റു നൽകാമെന്ന മുൻകൂട്ടി ഉറപ്പു നൽകണമെന്നാണു് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്."

MR. A. K. PATCHU PILLAI : ബഹു: മെമ്പർ ഇപ്പോൾ വായിച്ചതു് ആരുടെ സ്റ്റേറ്റുമെൻറാണെന്നു് പറയുമോ?

MR. K. A. MATHEW : കോളേജ് അധികൃതരുടെ സ്റ്റേറ്റുമെൻറാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. A. K. PATCHU PILLAI : സ്റ്റേറ്റുമെൻറ് പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ പേരുവിവരം പറയാമോ?

MR. P. BALAKRISHANAN TAMPI : Is the Hon'ble member presenting facts that have been published from the treasury benches ?

MR. K. A. MATHEW : കാളേജിൻെറ ഇന്നത്തെ... ...

MR. PRESIDENT : The member is reading a statement issued by the College anthorities. It is in order.

MR. K. A. MATHEW : മി. പാച്ചു പിള്ളയുടെ ചോദ്യത്തിനു് ഞാൻ ഉത്തരം പറയാം. കാളേജിൻെറ പ്രഫസർമാരും സ്റ്റാഫ് അംഗങ്ങളും ചേർന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്താവനയാണു് ഇതു്. മെ. അരവമുദ അയ്യങ്കാർ, കുറിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള; വി. എം. ഇട്ടിയവിര, ടി. എസ്സ്. വെങ്കിട്ടരാമൻ, ടി. ബി. നൈനാൻ, അനന്തരാമൻ, ടി. സി. ജോസഫ്, എന്നിവർ ആണു് ഈ പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

വിദ്യാർത്ഥികളോടു് വളരെ അനുഭാവത്തോടുകൂടി നാം പെരുമാറണം. ഞാൻ അവരുടെയും ഒരു സേവകനാണു്. എന്നാൽ അവരെ ഉത്തമന്മാരായ പൗരന്മാരാക്കിത്തീർക്കുവാനും ഭാവിതലമുറയിലെ ജനതയാക്കിത്തീർക്കുവാനും പര്യാപ്തമായ ശിക്ഷണത്തോടുകൂടി വേണം അവരെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കേണ്ടതു്. അവർക്കുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം പുറത്തു നിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രേരണകൊണ്ടു് നടത്തേണ്ടതാണെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അവർക്കു് ഉന്നത നിലയിലുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസരീതി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ മുമതലയാണു്. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിനും ഉപദേശത്തിനും വിധേയമായി മാത്രമേ കാളേജു് അദ്ധ്യയനം നടത്താൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇന്നത്തെ അദ്ധ്യയനരീതിക്കു് എന്തെങ്കിലും മാറ്റം വരുത്തേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ചെയ്യേണ്ടതു് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയാണു്. എന്നാൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ അടിസ്ഥാനമെന്തെന്നു ചോദിക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ ഡിസിപ്ലിൻ മാറ്റിക്കൊടുക്കാമെന്നു് കാളേജധികൃതന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവ നിരാഹാരവ്രതത്തിൻെറ കാരണമെന്താണെന്നു് മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

ഏതായാലും നിരാഹാരസത്യഗ്രഹം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവരോടനുഭാവമുള്ളവർ അവരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി ഈ നിരാഹാര

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. A. Mathew]

പ്രതത്തിൽ നിന്നും അവരെ പിൻമാറ്റേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. മെ. ജോസഫ്, പാപ്പുപിള്ള, ബാലകൃഷ്ണൻതമ്പി എന്നിവർ പറഞ്ഞതു പോലെ ശിക്ഷണബോധക്കുറവുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന തെറ്റുതന്നെയാണു് ഇതു്. ഇതു് ഒരൊറ്റസംഭവമായി കണക്കാക്കാതെ തിരുവിതാംകൂറിലേയും ഇൻഡ്യയിലെങ്ങും ഉള്ള ഒരു വിദ്യാർത്ഥിപ്രക്ഷോഭണമായി പരിഗണിച്ചു് പുറത്തുള്ള രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളുടെ ഇടപെടലും പിന്തുണയും കൂടി ഈ പ്രക്ഷോഭണത്തിനകത്തുണ്ടോ എന്നന്വേഷിക്കേണ്ടതാണു്.

എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനാണു് ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രവർത്തകൻ കൂടി ആയ മി. എ. കെ. തമ്പി. അദ്ദേഹം ഈയിടെ ഒരു പ്രസ്താവന പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കണ്ടു. അതിന്റെ ഒറിജനലും ഞാൻ കണ്ടു. ആ പ്രസ്താവനയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രക്ഷോഭണവും തമ്മിൽ വല്ല സംബന്ധവും ഉണ്ടോ എന്നും അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണു്. അതു പോലെ വിദ്യാർത്ഥികളും ഗവണ്മെന്റും മാതാപിതാക്കന്മാരും പൊതു ജനങ്ങളും തമ്മിൽ ഒരു കൂടിയാലോചന നടത്തി ഇതു സംബന്ധിച്ചു് ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇതു് ഒരു കാളേജിന്റേയോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സർവകലാശാലയുടെയോ കാര്യം മാത്രമല്ല, തിരുവിതാംകൂർ ജനതയുടെ മുഴുവൻ കാര്യമാണു്.

MR. PONNARA G. SREEDHAR : മി. തമ്പിയുടെ ഒരു പ്രസ്താവനയെ എഴുത്തൊ ബഹു. മെംബർക്കു് ലഭിച്ചതായി പറഞ്ഞല്ലോ. ഇതെങ്ങനെ കിട്ടിയെന്നു പറയുമോ?

MR. K. A. MATHEW : അതേപ്പറ്റി ഇവിടെ പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

MR. PRESIDENT : You are not bound to answer it.

MR. M. VARKEY (*Kunnathunad II—General*) : സർ, കുറെ നാളുകളായി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ പ്രക്ഷോഭണകുതുകം വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതായും ശിക്ഷണബോധം കുറഞ്ഞു വരുന്നതായും കാണുന്നു. ഏറ്റവും ആശങ്കാജനകമായ ഒരു നിലയിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസനവ്വഹണത്തെ അവഗണിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളാണു നാളത്തെ പൗരന്മാരായിത്തീരുന്നതു. ശരിയായ ശിക്ഷണബോധമില്ലാത്ത വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ശരിയായ രീതിയിൽ Instruction കൊടുക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. Instruction വിജയകരമായി നടക്കണ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മെങ്കിൽ ശരിയായ ശിക്ഷണം ഉണ്ടായിരിക്കണം. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ ശിക്ഷണബോധം ഉണ്ടാകുന്നതിന് വെളിയിൽ നിന്നുള്ള ഇടപെടലുകൾ എത്രമാത്രം കുറഞ്ഞിരിക്കണമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകിച്ച് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. വെളിയിൽ നിന്നുള്ള ഇടപെടലുകൾ കുറഞ്ഞിരുന്നാൽ അത്രമാത്രം കായ്ക്ഷമത വർദ്ധിക്കുന്നതാണ്. ഇന്ന ആലുവാ കോളേജിൽ നടക്കുന്ന സത്യഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവിടെ പഠിച്ചുവരുന്ന പല വിദ്യാർത്ഥികളുമായി ഞാൻ നേരിട്ട് സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. അവരിൽ നിന്നും പല വിവരങ്ങളും എനിക്കറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. ചുരുക്കം ചില വിദ്യാർത്ഥികൾ മാത്രമേ ഇത്തരത്തിൽ ഒരു സത്യഗ്രഹം നടത്തുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചുള്ളൂ. ഒരു വലിയ സംഘം വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇവരുടെ ഈ അഭിപ്രായത്തിന് എതിരായിരുന്നു. മി. പാച്ചുപിള്ള പറഞ്ഞതുപോലെ, രണ്ടു വിദ്യാർത്ഥികളെ സംബന്ധിച്ച് ജീവകാരുണ്യപരമായി നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം തേടേണ്ടതല്ലയോ എന്ന് എനിക്കും തോന്നാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു കുട്ടികളുടെ അഭിപ്രായത്തെ മാത്രം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടും മറ്റു അനേകം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഭിപ്രായത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടും നാം ഒരു തീരുമാനത്തിൽ എത്താമോ? അത് ശരിയായിരിക്കുമോ ?

MR. PONNARA G. SREEDHAR : അവിടത്തെ കുട്ടികളുടെ ഒരു റഫറണ്ടം എടുക്കുന്നതിൽ വിരോധമുണ്ടോ?

MR. M. VARKEY : എനിക്ക വിരോധമില്ല. ആലുവാ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഈദൃശനടപടികളെ സംബന്ധിച്ച് കോളേജ് അധികൃതന്മാർക്ക് യാതൊന്നുംതന്നെ ഇനിയും കരണീയമായിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ദൈനംദിനം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ശിക്ഷണബോധക്കുറവിനെ അതർഹിക്കുന്ന ഗൗരവത്തോടുകൂടി ഈ സഭാംഗങ്ങളും രക്ഷകർത്താക്കളും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതാണ്. കൃത്യമായിപ്പുറയുമ്പോൾ ഒരു കുട്ടിയെ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കേണ്ടത് ആ കുട്ടിയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ചുമതലയാണ്. അവക്കുള്ള ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സൗകര്യക്കുറവുകൊണ്ടാണ് കുട്ടികളെ അവർ വിദ്യാലയങ്ങളിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നത്. ആ ചുമതല അവർ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ ഏല്പിക്കുകയാണ ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് കുട്ടികളുടെ മേൽ ചില അധികാരങ്ങൾ വന്നുചേരുന്നു. ഫൈൻ ചെയ്യുക തുടങ്ങിയ ശിക്ഷകൾ വിദ്യാർത്ഥികളേക്കാൾ കൂടുതലായി രക്ഷകർത്താക്കളെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യാണ് ബാധിക്കുന്നത്. കാർപ്പറൽ പണിഷ്മെൻറ് തീരെ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു വിദ്യാർത്ഥികളെ നേരിട്ടു ബാധിക്കുന്നത് ഡിറ്റെൻഷൻ തുടങ്ങിയ ശിക്ഷകളാണ്. ഒരു കുട്ടിയുടെ മേൽ ഒരു രക്ഷകർത്താവിന് വളരെയധികം അധികാരം ഉണ്ടെങ്കിലും പലപ്പോഴും ആ അധികാരം ഉപയോഗിക്കാതെ അവരോട് വാത്സല്യപൂർവ്വം പെരുമാറുന്നുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ അവക്കുള്ള അധികാരവും എപ്പോഴും വിദ്യാർത്ഥികളോട് പ്രയോഗിക്കുകയില്ല, അതിനാൽ ഡിറ്റെൻഷൻ ഇടപാട് മാറേണ്ട കാര്യമില്ല. മനഃപൂർവ്വമായി യാതൊരു വിദ്യാർത്ഥിയേയും ഡിറൈയിൻ ചെയ്യുകയില്ല. നീതിയുക്തമായ ഒരു കാരണത്തിന്മേലാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ സത്യഗ്രഹം നടത്തുന്നതെങ്കിൽ അതെനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ഏതായാലും ശിക്ഷണരാഹിത്യത്തെ പുലർത്തുവാനും ക്രമരഹിതമായ സത്യഗ്രഹത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാനും ഇടവരുത്തുന്ന പരിസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

MR. K. M. CHANDY (*Meenachil I—General*): മി. എൻ. ഡി. ജോസിൻറെ പ്രമേയം ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിക്ക് വളരെ ഉചിതമായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എൻറെ വിശ്വാസം. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറിൻറെയും ഇവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെയും ശ്രദ്ധ ഇവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥിപ്രശ്നത്തിലേക്ക് കേന്ദ്രീകരിപ്പിക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്ന് ശങ്കിക്കേണ്ട ഒരവസ്ഥയാണിപ്പോഴുള്ളത്. ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറ് ഇക്കാര്യത്തിൽ സുധീരമായ നടപടികൾ നടത്താൻ തയാറാകണമെന്നുകൂടി പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥിപ്രശ്നത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ച വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ ഇന്നു കാണുന്ന സമരകൗതുകത്തെ നിരുത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഈ പ്രശ്നം ഗവണ്മെൻറിനെ എന്നും അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറ് ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി എത്രയും ധൃതിയോടും തൻറേടത്തോടുംകൂടി നടപടികൾ നടത്തേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ വാദപ്രതിവാദത്തിന് വിഷയമായിരിക്കുന്ന ഇവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥിപ്രശ്നങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണം ഡിറൈൻഷനും പരീക്ഷകളുമാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതിനു പുറമെയായി മറ്റു ചില കാരണങ്ങളും കൂടിയുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു മറ്റു ചില രാഷ്ട്രീയ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കക്ഷികളുടെ പിൻതുണക്കുടി ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ആലുവായിലെ വിദ്യാത്ഥി പ്രക്ഷോഭണംതന്നെ നോക്കാം. കഴിഞ്ഞ ജൂലൈ വ്യാഴം- ഇവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥി ഫെഡറേഷനിലെ ഒരു പ്രവത്തകനും, ഇപ്പോൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പാർട്ടിയിലെ ഒരു സജീവ അംഗവും ആയിരിക്കുന്ന മി. എ. കെ. തമ്പിയുടെ ഒരെഴുത്തു ഞാൻ കണ്ടു. ആ എഴുത്തിന്റെ പകർപ്പുകൾ പല പത്രങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി കാണുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ ഫോട്ടോഗ്രാഫ് കോപ്പി കാണുകയുണ്ടായി. മി. തമ്പിയുടെ കയ്യക്ഷരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ പരിചയം വച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹവുമായുള്ള എന്റെ സമ്പർക്കവും പരിചയവും വച്ചുകൊണ്ടും എനിക്കു പറയുവാൻ തോന്നുന്നതു് ആ എഴുത്തു മി. തമ്പിയുടേതാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതിയതാണെന്നുമാണു്.

MR. N. DANIEL JOSE : May I know how the hon'ble member came to possess that document?

MR. K. M. CHANDY : പറയുന്നതു വിശ്വസിച്ചാൽ മാത്രം മതി. അതിൽ കൂടുതൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെംബറെ വിശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

MR. PONNARA G. SREEDHAR : ആ എഴുത്തു് അസംഖ്യം ആളുകൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ!

MR. K. M. CHANDY : കണ്ടിരിക്കാം. വിദ്യാത്ഥി ഫെഡറേഷന്റെ ഒരു നിർദ്ദേശമായിട്ടാണു് ആ എഴുത്തു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. അതിൽ ഇവിടത്തെ വിദ്യാലയങ്ങൾ വിദ്യാത്ഥികളെ സൗകര്യപ്രദമായി പാസ്സാക്കണമെന്നും വിദ്യാലയങ്ങളിലുള്ള അദ്ധ്യയനം പൂർണ്ണമായി നിറുത്തണമെന്നും മറ്റുമാണു് നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു്. ആലുവായിൽ ഒരു വിദ്യാത്ഥിസംഘടനയുണ്ടെന്നും അതു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പാർട്ടിയുടെ അധീനതയിലാണെന്നും മി. ജോസ് ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ആ നിലയ്ക്കു് ആലുവായിലെ വിദ്യാർത്ഥിപ്രശ്നം കേവലം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മാത്രം ഒരു പ്രശ്നമല്ലെന്നും അവിടെയുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു സംഘടനയുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നടത്തുന്ന ഒരു പ്രക്ഷോഭണപരിപാടി കൂടിയാണു് ഇതെന്നും ഉള്ള വസ്തുതയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിവേണം ഗവണ്മെന്റു് ഈ പ്രശ്നത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പാർട്ടി അവർക്കു രാഷ്ട്രീയാധികാരം കൈയ്യാലാക്കുവാൻവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട മെംബറന്മാരെ പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. ഏതായാലും ഈ പ്രശ്നത്തെ ഗവണ്മെന്റു വളരെ ഗൗരവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. M. Chandy]

മായിത്തന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നാണ് എന്റെയും അഭിപ്രായം. മി. ജോസ് പറഞ്ഞതുപോലെ ഇവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളോട് വളരെ അനുകമ്പയോടും സഹാനുഭൂതിയോടുംകൂടി പെരുമാറേണ്ടതാണെന്നുള്ളതിനു തർക്കമില്ല. അവരുടെ സേവനങ്ങളുടെയും സമരത്തിന്റെയും ഫലംകൊണ്ടുകൂടിയാണ് നമുക്ക് ഉത്തരവാദിത്വഭരണം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള വസ്തുത ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ രാജ്യത്തെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം കറുത്തിരുളിക്കുവാനും ഏറ്റവും വഷളാക്കിത്തീർക്കുവാനും കാപ്പുംകെട്ടി ഇവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പുറകെ നടക്കുന്ന തൽപരകക്ഷികളുടെ പിണിയാളുകളായി ഇവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളെ മുമ്പോട്ടുവിടുവാൻ പാടില്ലെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്.

സർ, ഈ രാജ്യത്ത് വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഒരു ഗവണ്മെൻറുണ്ട്. അതിന്റെ ന്യായമായ നടപടികളും നടത്താൻ വിഷമം ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുന്നതുവരെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറു സന്നദ്ധമാകണം. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറിനെ വിഷമിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഏതെങ്കിലും വിദ്യാർത്ഥികളോ വിദ്യാർത്ഥിസംഘടനകളോ നടത്തുന്ന പ്രക്ഷോഭണങ്ങളെ ഒരിക്കലും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കരുതെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. അലുവാ കാളേജിൽ ഈ സത്യഗ്രഹത്തോടനുകൂലിക്കുന്നവരായി മുപ്പതിൽപരം വിദ്യാർത്ഥികളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണ് എനിക്കു കിട്ടിയ അറിവ്. അവിടെ ഒരു റഫറണ്ടം എടുത്തു എന്നും, ആ റഫറണ്ടത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷ തീരുമാനമനുസരിച്ചാണ് അവിടെ സ്ട്രൈക്കു നടന്നതു് എന്നും മി. ജോസ് പറയുകയുണ്ടായി, നൂറോ വിദ്യാർത്ഥികളുള്ള ആ കാളേജിൽ ഏഴോ വിദ്യാർത്ഥികളോളം മാത്രമെ ഈ റഫറണ്ടത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നുള്ളു എന്നും, അതിൽ പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടിയാണു സ്ട്രൈക്കു നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചതെന്നുകൂടി നാം ഈയവസരത്തിൽ ഓർക്കേണ്ടതാണു്. ഗവണ്മെൻറു് ഇക്കാര്യത്തിൽ സുധീരമായ ഒരു നയം കൈക്കൊള്ളണമെന്നാണു എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഈ പ്രശ്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ കുഴപ്പം ഉണ്ടാക്കുമെന്നു് ഭയന്നോ, മറ്റു പ്രലോഭനങ്ങൾ വന്നേക്കുമെന്ന ശങ്കിച്ചോ ധീരമായി നേരിടാതിരിക്കുന്നപക്ഷം ഇവിടെ വലിയ കുഴപ്പം ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഒരു കാളേജിലുള്ള പത്തോ, ഇരുപതോ വിദ്യാർത്ഥികൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു വലയത്തിനുള്ളിൽ അകപ്പെട്ടാൽ ഈ രാജ്യത്തു വിദ്യാഭ്യാസം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നടക്കുകയില്ലെന്ന് പറയത്തക്ക ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി വരാൻ പാടില്ല. ഈ രാജ്യത്തു കലാപവും കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ മനഃപൂർവ്വമായി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിയിൽനിന്നു ഈ രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കേണ്ട ചുമതലയും ഈ ഗവണ്മെൻറിനുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറ് ഈ പ്രശ്നത്തെ സുധീരമായി നേരിടണമെന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

MR. JOSEPH MALIECKAL: Sir, I am happy to support the views expressed by my Hon'ble friend Mr. Tampi in this sense that he wants the Government to be facing facts and to be bold. The Alwaye situation should not be viewed as an isolated fact. It is only the symptom that is slowly coming up of a serious illness that is affecting the body politic of the State. It is no use to be dilatory and complacent to save yourself. There is a fear now gaining ground that the students are gathering force and they have to be appeased as much as possible. Sir, the students are really a force and the display of their force should be kept within bounds. Within the boundaries of their institutions they have got the right to demand all their privileges. But this right of theirs affects the rights of others when outside influences interfere with their education and cultural advancement. Here the Government have to step in. It has been established beyond doubt that communist organisations from outside are active in creating troubles within the State, probably with the assistance of some secret and undisclossed forces of discontentment. Sir, the Government, I presume, surely expected some advice or would like to have the opinions of the Hon'ble members of this House as to the steps they ought to take to combat these subversive tendencies. I am sorry the sympathetic attitude shown by Government so far in regard to the demands of the students was mistaken for the exhibition of their weakness. I may assure the House that it would be far from the fact to think that Government had no power to deal with the situation. I am of opinion that the present tendency among the students may be viewed as a general disease which is going to spread all over the State not only in educational institutions but to other areas where people are employed in groups *viz.*, in factories and other industrial concerns. Therefore this should be faced by Government by adopting suitable methods as Mr. Jose suggested.

MISS AMNIE MASCARENE: Sir, if human imagination can treasure anything to heart, it is the fond memories of a student life, or a student career. This House and this Government are entrusted with the sacred duty of deciding the future of Travancore to the same extent as deciding the kind of career or instruction that should be given to the future citizen of Travancore, to the future leaders of democracy, to the future makers of democracy. It is not a slight duty that is entrusted with us. Nor is this adjournment

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

motion to be slighted by this House. Education has been considered as the most important point in administration by the last Budget session. Education has been regarded as the best subject, the most sacred subject that should be dealt with by any Government, that is on democratic administration. Satyagraha as a technique has been adopted by the Father of the Nation and by teachers of humanity for a very sacred purpose. The present situation that we have to deal with is one where two students have gone on hunger strike. Let us look into the question very seriously. What should be the attitude of any Government towards such a question? Has not this Government stood by the students in the past when they wanted a change of syllabus? Has not this Government stood by the students in the past when they wanted the part system? Has not this Government stood by the students in the past when they wanted to ignore the absence of a few days in order to sit for the examination? This Government will stand by the students in all reasonable points, in all their reasonable rights, liberties and privileges. That I wish to assure the students as a representative of this House.

I just heard that my friend the honourable mover remarking that the students had taken part in the past political activities of this State. That is a historical fact which need no mentioning here. Students always side with progressive movements and as far as ideals are concerned, I am of opinion that students are at liberty to hold any opinion because political ideals are the guiding lights to students under any career. When they march towards life and thence to the goal which is a long and winding one, I may tell them to change their opinion many a time as the lamp posts of life. The Hon'ble mover said that he would stick to his opinion. He is at liberty to do it. He is too young to change his opinion. But when he marches on in his political life he has to change his opinion many a time. A wise man always changes his opinion, as the proverb says, but a fool never does.

Let us look into the seriousness of the question. If the students want to lead a career so that they can mould a life of usefulness to themselves and others, then it is of utmost necessity that they must have some knowledge. We have all in our lives as students been groping into the book of wisdom, knowledge and experience of the world. We have made our own explorations and that is how we have got this position; and we are still groping forward exploring more ideals. We should not mislead the Government. It is the first duty of this Government to provide all facilities to the students to attain knowledge. Let us look into the present system of examination which are held as a test of knowledge. If the University wants to confer any degree or set up a standard for the students, examinations are the only best test for this. By holding examinations the students are given sufficient opportunities to know where they stand in their acquisition of knowledge and at the same time,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

enable the authorities to know what standard of education they have attained. If they are allowed to write thesis they are given an opportunity to show their intellectual capacity and knowledge and then examinations may not be necessary. In any case, examinations are the only test by which we can understand the genius of the students, the standard of their knowledge,culture,—mental and moral—and their physical culture as well attained by them. If you are going to do away with examinations you are going to do away with Universities. Here is a Satyagraha not for part system, not for a change in the syllabus, not for promotion but for having no examination. Grant that privilege. But give them an opportunity of showing their intelligence and genius. Examinations have all along been the guiding influence to study. Today if you are going to do away with examinations you are ruining the future generations by depriving them of culture and knowledge. Therefore I believe, sincerely believe, that, examinations are essential and any system, any regulation, any rule or any activity that stand in the way of examination are detrimental to the future of the students. And. I could understand my friend's view that the students do not trust the present-day Governments. We are living in a transitional age. We are moulding the policy of the future world. New ideas are in the air. Seeds of far-reaching changes are being sown. That is a fact you and I have to face boldly, but at the same time, we must remember that destruction is no foundation for any reconstruction or progress or revolutionary ideals helpful as guiding lights to push you forward. I would advise the students that it is "better by far to look for a star ; than the spots on the sun, abiding."

I should like the Hon'ble Mover to think seriously of this question. I am of opinion,—he will forgive me, if I say—that he is not mature enough in deciding the correctness or to justify the present stand of those two students.

MR N. DANIEL JOSE : May I know whether Mr. Patchu Pillai is young in years ?

MISS ANNIE MASCARENE : "Young in mind" has no reference to age. I heard a remark from one of the speakers that this has spread like wild fire throughout the State. If it is a threat we will take it for what it is worth. If it is a reality, our students are too intelligent and too self-respecting to follow a call resulting from disappointment and dissatisfaction. I wish to request this House to give due consideration to this question. The students may not know many things that are at the root of all this trouble. They are shown only a revolutionary ideal and asked to fight it out. If the statements issued by the authorities of the College that 75 per cent of the students are against this Satyagraha and they have very magnanimously sacrificed their studies to allow the Satyagraha, if this statement is true, I would request the Government to look into the question and even appoint a committee, if it is necessary, to study this question. We are, as you know, the caretakers of the present

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Miss. Annie Mascarene]

Government and we are bound to take a paternal care of the students whom we should advise, lead and help with all care and fondness necessitated by the occasion.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: May I know the Hon'ble Member's view about detention?

MISS ANNIE MASCARENE: Detention is also just like examination helpful to the students. If students are sent out for examinations without being sure of their standard, what is the use of setting up standards of knowledge that a student should possess? There will be no need for detention if the authorities are convinced of the standard of the students. If the students are well up in their lessons to the satisfaction of the authorities they need not be detained. This is left to the discretion of the University authorities or the authorities of the respective colleges. With these words I wish to appeal to every Member of this House to take a paternal view of the question and decide this problem with all the care and wisdom it demands.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: Sir, the subject under discussion is one which affects the vital interests of our country. It is a well known fact that for some years past the student population was taking active part in politics, and fortunately or unfortunately, they were allowed to do that with open consent or connivance of political parties in the State. The mover of the adjournment motion today stated that for the political liberation of the country the students have actively participated. Sir, I am one of those who belong to another school of thought.—I know it is not very much appreciated or liked by a body of the public—I am one of those who believe that the student life is a sacred period of training and in spite of all the liberties they are entitled to and with all the care that the State is bound to provide for them and with all the facilities that the public are bound to give them, it is their inescapable duty to train themselves for their future life to become leaders of the nation. But at a crisis when the national life itself was in danger, when the call came as a national call, every individual was bound to participate in the struggle But one of my friends stated in the House that a certain discontented political element used the students to gain its ends. I am very sorry, Sir, that the Government has now come to a pause when they have to face the consequence of that. Questions of education are matters which have to be settled by the Government or by the constituted authority. The system of education to be adopted, methods of education that have to be enforced and the standards that must be kept up, these are all matters for the educational authorities to deal with and not for laymen to indulge in. I belong to that group which believes in this principle. It is not in the province of laymen to set up standards of education and to prescribe syllabuses or curricula for colleges or schools. A popular body if it wants to deal in those matters should call for the aid of educational experts. It is not for a Legislature or even for a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Parliament to enact measures or prescribe and decide syllabus or course of studies of students Unfortunately for us in Travancore, I am not very sure of the position, I am led to believe that we as popular representatives are taking upon ourselves the responsibility of determining the courses of studies in colleges and setting up standards of education for our boys. As a result of this the students are made to entertain false hopes that all their agitations will be viewed sympathetically by Government and somehow or other their demands, whether reasonable or unreasonable, were granted by the Government. Government in this case went beyond their jurisdiction Every section of this House, I hope, will support any measure to put down these nefarious tendencies of the student population. It is not too late to retrace the steps already taken. At any rate we cannot go on allowing the situation to worsen, thereby affecting the whole future of the country. At any rate, the problem is one which has been created by the leaders of the country under particular circumstances, and it is up to them and for this House to face the problem with sympathy and consideration. We know the emotional mental make-up of the adolescent students. They were led away by false hopes. To launch sudden and violent measures to counteract the present tendency will have tragic consequences. Therefore, the first thing that Government could do in this direction is to retrace the steps so far taken by adopting conciliatory methods of arguments and adjustments—I would call it like that—such as will not affect the future prosperity of the State or the interests of the students themselves. We who are responsible to the public opinion, have committed a wrong, in my view, in having allowed the students to hope for further demands which they are sure they could get satisfied if they resort to direct action. Direct action was a method adopted when the national life was in dangor and that weapon may be used in times of war or in such national emergency. But in normal conditions, to think of using such weapons which could be used only in crises, is dangerous. Having gone so far, I think the Government and the public at large must think of counteracting the present tendency of the students by conciliatory methods and by the methods of arguments and any adjustment as I said before. I am not in the know of things to say that the students' agitation in the country is directed or controlled, or initiated by the communists from outside. The communist movement is India wide, or for that matter, world-wide. I know there are communist tendencies in the country prevalent. Whether it has permeated into the student population is a question I do not personally know. Whatever it may be, I am one of those who believe that it is not communist promptings which has led to the present situation among the students. It is rather our own fault that has led to the present situation. In having contributed to the situation ourselves, to take stringent steps of law to suppress the movement would not be feasible or fair. Undoubtedly, a great responsibility is on us, and so, we have to settle the matter by conciliatory adjustment, and that to try to allow the students to launch direct direction will be suicidal in the interests of the country and the future generation too.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI : സർ, ഇന്ന് ഈ സഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രശ്നം വളരെ ഗൗരവമേറിയതാണെന്നും അതിനെ തുടർന്ന് ഇവിടെ നടക്കുന്ന പ്രൊസീഡിങ്ങ്സിന്റെ പ്രത്യാഘാതം വളരെ വ്യാപകമായിരിക്കുമെന്നും ഉള്ളതിൽ രണ്ടഭിപ്രായം ഉണ്ടാകാനിടയില്ല. അത് നാട്ടിലെ നമ്മുടെ ഭാവി തലമുറയാകുന്ന കുട്ടികളുടെ ഭാവിയെ ബാധിക്കുന്നതാണെന്നുള്ളതിനും പക്ഷാന്തരത്തിനു വകയില്ല. ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷി എന്ന നിലയിൽ രാജ്യഭാരം കയ്യേറിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ, അവരോട് ഏതുതരത്തിലാണു പെരുമാറേണ്ടതെന്നും അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഏതു തരത്തിലാണ് പരിഹാരമുണ്ടാക്കേണ്ടതെന്നും ഉള്ള സംഗതിയും നാം വിസ്മരിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഈ രാഷ്ട്രീയകക്ഷിതന്നെ വിദ്യാർത്ഥികളെ നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിനായി യാഥേഷ്ടം ഉപയോഗിച്ചുവെന്നുള്ളതും നാം മറക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. പക്ഷേ, ഇതൊക്കെ ആയിരുന്നാലും വിദ്യാർത്ഥികളും അവരുടെ മുമ്പതല മറക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ അവസരത്തിൽ രണ്ടു കക്ഷികളായിട്ട്, എന്നു പറയാൻ പാടില്ലെങ്കിലും രണ്ട് ജനറേഷൻസ് തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ശരിയായ തരത്തിൽ ഏതു മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടിയാണ് മാറുന്നതെന്നുള്ള കാര്യം നമ്മുടെ പര്യാലോചനയെ അർഹിക്കുന്നു. ഇന്നു രണ്ടു കൂട്ടർ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ അവരുടെ അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്ന ബോധത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു ക്രൂട്ടുകെട്ടുണ്ടായിരുന്നാലും ശരി ഇല്ലെങ്കിലും ശരി, നിരാഹാര സത്യാഗ്രഹം തുടരുകയാണ്. ഡിറെറൻഷൻ വേണമോ വേണ്ടയോ എന്നുള്ളതിൽ മാത്രമല്ല, വിദ്യാഭ്യാസവിഷയമായ ഏതു കാര്യത്തിലും ഇന്ന് രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ട് അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടഭിപ്രായംവരുന്ന ഈ പ്രശ്നത്തിന് ആ കുട്ടികൾ ഒരു പ്രത്യേക നടപടി എടുത്തു. അതിനെ സത്യഗ്രഹം എന്ന് അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. അതായത് നിരാഹാരസത്യഗ്രഹം. ഏതായാലും അവർ മരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു എന്നുള്ളതു നമുക്കറിയുവുന്ന സംഗതിയാണ്. തത്പരമായ ഒരു സംഗതിക്കു വേണ്ടി ജീവത്യാഗം ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധമായിരിക്കുന്ന അവരുടെ ചിന്താഗതിയെ മാനിക്കുകയും പിന്നീട് ശരിയായവഴിയിൽ കൂടിയല്ല അവർ പോകുന്നതെന്ന് അവരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുകയുമാണ് വേണ്ടതു്. മിസ്റ്റർ ജോസഫ് പറഞ്ഞതുപോലെ സ്റ്റുഡന്റ്സ് അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായ തരത്തിലുള്ള ഒരു തീരുമാനത്തിനുവേണ്ടി തത്പരമായ ഒരടിസ്ഥാനത്തിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഒരു പ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങുമ്പോൾ നമ്മുടെ അഭിപ്രായം പറയുകയല്ലാതെ ഈ ജനപ്രതിനിധിസഭയിൽനിന്നുതന്നെ ഒരു കമ്മറ്റി രൂപവൽക്കരിച്ച് ഈ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തണമെന്നാണ് പ്രായോഗികമായ രീതിയിൽ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. ആ കമ്മറ്റി പോകുമ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികളും കോളേജധികൃതരും തിരുവിതാംകൂറിലെ എല്ലാ ജനങ്ങളും അവരുടെ അഭിപ്രായം വ്യക്തമാക്കേണ്ടിവരും. അതിനു വേണ്ടി ഒന്നരണ്ടു വാക്ക് വിദ്യാർത്ഥികളോടും പറയുന്നു. സത്യഗ്രഹം ഒരു നിസ്സാരകാര്യമല്ല. സത്യഗ്രഹം എങ്ങനെയുള്ള സമരത്തിനാണ് ഉപയോഗിക്കേണ്ടതെന്ന് അവർ നല്ലതുപോലെ ആലോചിക്കണം. സത്യഗ്രഹം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം, ശരിയായും ന്യായമായും തത്വപരമായും ഉള്ള അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ അക്രമരഹിതമായി പോകുന്ന ഒരു ശിക്ഷണമാണ്. ആ രീതിയിൽ മാത്രമേ അതിനെ മുമ്പോട്ടു കൊണ്ടുപോകാവൂ. അവകാശം ഒരു വശത്തും ചുമതലയിൽനിന്നൊഴിയണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം മറുവശത്തും ആകരുത്. സ്റ്റുഡൻസ് എന്നു പറയുമ്പോൾ അവർ സ്റ്റുഡൻറ്ഷിപ്പ് വിടരുത്. അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ എത്രതന്നെയായിരുന്നാലും, ശിക്ഷണബോധവും, സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യവുമുള്ള സ്റ്റുഡൻറ്ഷിപ്പിനെ അവർ പരിത്യജിക്കരുത്. അതുപോലെതന്നെ തെഴിലാളികളും അവരുടെ അവകാശസംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി അവർ ഒരു തൊഴിലാളി ആണെന്നുള്ള നില ഒരിക്കലും വിസ്മരിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. ഒരോ സ്റ്റുഡൻറും ഒരു മാതൃകാവിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കണം. സാമ്പത്തികമായോ സാമുദായികമായോ ഉള്ള പുരോഗതിയെ സഹായിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമല്ല നമുക്കു ലഭിച്ചതെന്നും ഇപ്പോൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നും എനിക്കറിയാം. എങ്കിലും അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ സ്റ്റുഡൻറ്ഷിപ്പ് പരിത്യജിക്കരുത്. സത്യഗ്രഹം കൗണ്സിൽ സ്റ്റാർട്ടുകെട്ടുകൊണ്ടാണുണ്ടാകുന്നതെന്ന് എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. ഭാരതത്തിന്റെ ഭാവി യഥാർത്ഥത്തിൽ വളരെ ശോഭനമായിരിക്കും. കാൺഗ്രസിന്റെ ആദർശവും സംസ്കാരപരമായിട്ടുള്ളതാണ്. എക്കണോമിക്സ് ഇകപാലിറ്റി, സോഷ്യൽ ഇകപാലിറ്റി ഇവ കൈവരുത്തുകയാണ് കാൺഗ്രസ്സിന്റെ ആദർശം. ഇൻഡ്യൻ കാൺസ്റ്റിറ്റ്യൂവൻറ് അസംബ്ലിയിൽ നടന്നിട്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ ഈ വസ്തുതകൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ സത്യഗ്രഹത്തിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ ന്യായമായിട്ടുള്ളതിനെ സ്ഥാപിക്കണമെന്നും അന്യായമായിട്ടുള്ളതിനെ നശിപ്പിക്കണമെന്നുമാണ്. അതുകൊണ്ട്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. R. Chellappan Pillai]

ഞാൻ പറയുന്നതു് വിദ്യാർത്ഥികൾ സൃഷ്ടിപരമായ ജോലികളിൽ ഏർപ്പെടണമെന്നാണു്. സാമുദായികവും സാമ്പത്തികവുമായ സമതുലനം മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകണമെന്നാണു് മഹാത്മജി ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതു അവർ മറക്കരുതു്. അതിനാൽ മനസ്സാക്ഷിയോടുകൂടി സഹാർദ്ദ മനോഭാവത്തോടുകൂടി ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരു ഒത്തുതീർപ്പിനു് നാം ശ്രമിക്കണമെന്ന മാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളൂ.

HON'BLE MR. T. K. NARAYANA PILLAI: സർ, എത്രയും ഗൗരവമേറിയ ഈ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഈ സഭയിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം ശരിയായ വിധത്തിൽ അറിയണമെന്ന ഗവണ്മെൻറിനു പ്രത്യേകം ആഗ്രഹവും നിർബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഇങ്ങനെ ഒരു വാദപ്രതിവാദത്തിനു ഗവണ്മെൻറു തന്നെ സ്വാഗതം ചെയ്തതു്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഒരു സ്നേഹിതനാണു് ഞാൻ എന്നാണു് ഞാൻ അഭിമാനിക്കുന്നതു്. അവരുടെ ന്യായമായ എല്ലാ വിഷമതകൾക്കും പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു് ഏതു ഗവണ്മെൻറിൻറേയും മുഖ്യമായ ചുമതലയാണെന്നു് ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇന്നു് ആലുവാ കോളേജിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനവും അതിൻറെ കാരണങ്ങളും എന്താണെന്നുള്ളതു് ഈ സഭയിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗങ്ങളും എല്ലാവരും നല്ലതുപോലെ അതിൻറെ യഥാർത്ഥരൂപത്തിൽ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അവരുടെ വാദം ഡിറമാൻഡ് പരിപൂർണ്ണമായി നിർത്തണമെന്നാണു്. അതിനു് രണ്ടു കാരണങ്ങളാണു് അവർ ഉന്നയിക്കുന്നതു്. ഒന്നായതു് ഒന്നാമതു് സിക്സ്ത്ത് ഫോം എക്സാമിനേഷൻ നിർത്തുക. രണ്ടാമതു്, ജയിച്ചാൽ ഉടൻതന്നെ ടേം സർട്ടിഫിക്കേറു് കൊടുക്കുക. ടേം സർട്ടിഫിക്കേറു് കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതു് കോളേജധികൃതന്മാരുടെ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ചുമതലയാണു്. ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന യൂണിവേഴ്സിറ്റി ആക്ടിനു് അനുസരിച്ചു് ടേം സർട്ടിഫിക്കേറു് അയച്ചാൽ മാത്രമേ ബി. എ. പരീക്ഷയ്ക്കു് വിദ്യാർത്ഥികളെ ചേർക്കുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെ ഉള്ള രണ്ടു കാര്യങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഭിപ്രായം വകവച്ചുകൊടുക്കണമെന്നാണു് അവരുടെ വാദമുഖം. ഇതനുസരിച്ചു് കോളേജധികൃതന്മാരെ ഞങ്ങൾ കാണുകയുണ്ടായി. അവരുമായി ദീർഘമായ സംഭാഷണങ്ങളിൽ ഞാനും എൻറെ സഹമന്ത്രിമാരും ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുതയും സഭയിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരെ അറിയിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ അവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രുടെ ഈ കാര്യത്തിനായുള്ള പ്രക്ഷോഭണം തുടങ്ങുന്നതിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ അവരുടെ പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ഹേതുക്കൾ ഇന്നതാണെന്ന് ഗ്രഹിച്ചു് ഞങ്ങൾ ഈ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു് ഗാഢമായി പരിചിന്തനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അവരുടെ കാളേജുഭരണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതു് അവരുടെ സ്റ്റാഫ് കൌൺസിലാണ്. ഈ കാര്യങ്ങൾ പര്യാലോചിക്കുവാനായി ആ കൌൺസിൽ ഉടൻതന്നെ അടിയന്തരമായി വിളിച്ചുകൂട്ടുകയും അതിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വാദമുഖങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അവഗാഢമായി പര്യാലോചിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതൻ മി. കെ. എ. മാത്യു ഇവിടെ വായിച്ചതരത്തിലുള്ള തീരുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ളതു്. ആ പ്രമാണത്തിൽ അവിടത്തെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ഒപ്പിട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതായതു്:—

മെസ്സേഴ്സ്	എ. ആരുവാമുതയ്യങ്കാർ
,,	കുറിപ്പുഴ കുഞ്ഞച്ചിമ്മൻ.
,,	വി. എം. ഇട്ടൂര
,,	ടി. എസ്. വെങ്കിട്ടരാമൻ.
,,	ടി. ബി. നൈനാൻ
,,	ടി ആർ. അനന്തരാമൻ
,,	സി. പി. മാത്യു (പ്രിൻസിപ്പൽ)

ഇവരാണ്. അവരുടെ തീരുമാനം ഈ സഭയിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറന്മാരുടെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കണമെന്നു് ഞാൻ അഭ്യർഥിക്കുന്നു.

"THE STUDENT AGITATION IN THE UNION CHRISTIAN COLLEGE.

A STATEMENT BY THE STAFF COUNCIL.

Early in November a representation was made on behalf of the students asking for the abolition of the "detention system" which is explained in the following para :—

At the end of every University course the Principal has to certify that the candidate presented for the examination has put in the required attendance at lectures and that his progress and conduct have been satisfactory. It has been the practice in colleges to notify, at the time of forwarding the applications of students in January, the names of those whose term certificates the Principal cannot send in March.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Hon'ble Mr. T. K. Narsyana Pillai.]

This arrangement has served in the case of the vast majority of students as a valuable and necessary stimulus to work. But the few students who are 'detained' have a tendency to neglect their work in the third term of the second year. It is also a cause for unhealthy anxiety to some. The Staff Council felt that they should do all that is possible to enable students to do their work without unnecessary worries and fears. They also took into account the change in the situation caused by the introduction of the Part System for the Intermediate Examination. After careful consideration they recommended that the Principal should notify to the students as follows:—

"All the students in Classes IV and II are permitted to appear for the respective University Examinations of March-April 1949, subject to the condition laid down by the University that candidates have to get their conduct and progress testified to as satisfactory in the term certificate by the Principals of the colleges in which they studied, after the completion of the whole course. If a student systematically and grossly neglects his studies it is open to the Principal to withhold the term certificate even after his application is forwarded. It is hoped that no such case will arise."

The Staff Council feel that they have done all that can possible be done to meet the needs of the students in the matter. The only reservation is that if a student grossly and systematically neglects his studies he may run the risk of his certificate being withheld. The supervision of the work and the conduct of students during their course is an elementary duty of a college. It is not enough that a student puts in the necessary percentage of attendance; he should also do the exercises and compositions and other work assigned to him, and take the necessary tests and examinations. It would be a great disservice to the students if a college were to divest itself of this responsibility. But at the same time, the college has done all that is necessary to remove any unnecessary fears or anxieties in the matter by giving them the assurance that no student who does not grossly and systematically neglect his work will be refused his term certificate and the Principal has even expressed the hope that no such case would arise.

Incredible as it may seem! a small section, of students took up the position that nothing less than an assurance in

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

advance, that even a student who grossly and systematically neglects his studies would be given his term certificate, will satisfy them. To concede this demand would be to reduce education to a mockery. It is not only meaningless, but highly injurious to students that any University should insist on students putting in a certain percentage of attendance without at the same time insisting that they should do some work. Mere attendance will then be grossly detrimental to the atmosphere of the class and the work of the large number of students who desire to be helped.

The Principal's notification given above was explained to all the classes; and most of the students accepted it as reasonable and as meeting their wishes in a generous measure. But a small minority chose to incite their fellow-students to obstruct the work of the college.

On Tuesday the 30th November 1948, when students assembled together to consider the question of a strike, the Principal, Mr. V. M. Ittyerah and Mr. Kuttipuzha Krishna Pillai again explained the position and earnestly appealed to the students not to be misled by such incitement. This appeal too met with a wide and hearty response and vast majority of students marched to the several halls and class rooms. However, since they found 3 or 4 students blocking the entrance to each of these, they could not get into their classes. Most of the classes had therefore to be held in the shade of trees or in buildings in the court yard of the college.

On Wednesday morning (1st December 1948) there was again a meeting, in the Assembly Hall of the college, at which the Principal and Mr. V. M. Ittyerah appealed to the students to continue to attend the classes. Again the classes were well attended, though the work had to be carried on, as on the day before, outside the regular lecture rooms.

On both the days the strikers still small in number, tried to disturb work by holding meetings and shouting "Inquilab Zindabad" and other similar slogans.

Finding there was poor response to the call for a strik rand apprehending its failure, some of the strikers started a campaign of misrepresentation and distortion seeking to give a communal colour to the situation A hunger strike was started by one of the strikers in the afternoon of Wednesday.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Hon'ble Mr. T. K. Narayana *Pillai*.]

Considering the whole situation, it was notified on Thursday morning, (2nd December 1948) that the college was closed till further notice and that the students should leave the hostels the same day. Most of the students left the college hostels before evening. The guardians of some of the strikers came and took them away. But the hunger striker and a few others have stayed on. Another student joined in the hunger strike on Thursday afternoon.

It is interesting in this connection to note the report given in the *Hindu* of 2nd December 1948 that the strike in the National College at Trichinopoly was called off on the assurance of the Principal regarding the sending up of the candidates for the University examinations, that "he would be as generous and as lenient as possible, subject to his authority as Principal not being questioned."

We greatly appreciate the remarkable good sense and patience of the great many students who were keen on attending classes and continuing their studies, but were physically obstructed or otherwise prevented from going on with their work. We also sympathise with all the students whose studies have been disturbed at this time of the year when they ought to be doing the best part of their work.

Members of the Staff-Council.

Sd. A. Aravamuda Ayyangar,		Head of the English Dept.
,, Kuttipuzha Krishna Pillai,	,,	Malayalam ,,
,, V. M. Ittyerah,	,,	History ,,
,, T. S. Venkataraman,	,,	Mathematics,,
,, T. R. Ninan	,,	Physics ,,
,, T. R. Anantharaman,	,,	Chemistry ,,
,, T. C. Joseph.	,,	Biology ,,

Sd C. P. MATHEW,
Principal.

3rd December 1948.

ഇതായിരുന്ന അവരുടെ തീരുമാനം. ഇതിന്റെ തർജിമ ആവശ്യമുണ്ടെന്നതോന്നുന്നില്ല. സെലക്ഷൻ ഏക്സാമിനേഷൻ നിറുത്താമെന്ന അധികൃതന്മാർ സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ, മനഃപൂർവമായി ജാഗ്രതക്കുറവു് കാണിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ സംബന്ധിച്ചു് ആവശ്യമെന്നു് തോന്നുന്ന പക്ഷം ടേം സർട്ടിഫിക്കെറ്റു് അയച്ചുകൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശവും പ്രിൻസിപ്പാളിൽതന്നെ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കണമെന്നാണു് അവരുടെ തീരുമാനം. എന്നാൽ സാമാന്യേന പറയുകയാണെങ്കിൽ ആ മാതിരി സർട്ടിഫിക്കെറ്റു് അയയ്ക്കാതിരിക്കുന്നതു് വളരെ ചുരുക്ക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മായിട്ടേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളു എന്നും അവർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ നിലവിലുള്ള യൂണിവേഴ്സിറ്റി ആക്ടിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ച് പ്രിൻസിപ്പാലിനാണു് അതിനുള്ള പരമാധികാരം. ആ അധികാരം ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയുടേയും സ്വഭാവരീതിയും നടപടിക്രമങ്ങളും അനുസരിച്ചാണു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. എക്സാമിനേഷനു ശേഷവും മനഃപൂർവമായി അലസത കാണിക്കുകയും അച്ചടക്കത്തിനു് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ ഇങ്ങനെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു് അയച്ചുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയുള്ളു. ഇതു് എല്ലായിടത്തും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു തത്ത്വമാണെന്നാണു് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. ഇപ്പോഴത്തെ സത്യാഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ ഏകദേശം മുന്നൂറിനടുത്തു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ടേം സർട്ടിഫിക്കറ്റു് കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നതിൽ കഷ്ടിച്ചു് ഒരു ഡസൻ വരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ ടേം സർട്ടിഫിക്കറ്റു്, അതായതു് അവർക്കു മാർച്ചു മാസത്തിൽ കൊടുക്കേണ്ട ടേം സർട്ടിഫിക്കറ്റു ഈ ഡിസംബറിൽ തന്നെ കൊടുക്കുവാൻ പ്രിൻസിപ്പാൾ തയാറാകണമെന്നാണു് അവർ ഇപ്പോൾ വാദിക്കുന്നതു്. അവരുടെ മാത്രമല്ല ഈ മുന്നൂറിനടുത്തു പേരുടേയും ടേം സർട്ടിഫിക്കറ്റു ഇപ്പോൾതന്നെ കൊടുക്കാമെന്നു പ്രിൻസിപ്പാൾ നിരുപാധികം പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യണമെന്നാണു അവരുടെ പ്രക്ഷോഭണം. ഇതു് വകവച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതാണോ, ന്യായമായിട്ടുള്ളതാണോ എന്നു് നാം ആലോചിക്കണം. വേറെ ഭാഷയിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ അടുത്ത മാർച്ചു് മാസത്തിൽ കൊടുക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥയുള്ള ടേം സർട്ടിഫിക്കറ്റു ആ വ്യവസ്ഥയെ വിഗണിച്ചും ഈ ഡിസംബർ മാസത്തിൽതന്നെ, അതായതു് ഈ പ്രക്ഷോഭണം നടക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ കൊടുക്കാമെന്നു നിരുപാധികമായ ഒരു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യണമെന്നാണു്. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽമാത്രമേ തങ്ങളുടെ പ്രക്ഷോഭണം പിൻവലിക്കുകയുള്ളുയെന്നും പറയുകയുണ്ടായി. അവരോടു വളരെ വളരെ വാഗ്വാദങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. പ്രിൻസിപ്പാൾ മാത്രമല്ല നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും സുപരിചിതനും സ്റ്റാഫിലെ ഒരംഗവുമായ ശ്രീ കുറിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളും അവരുമായി രണ്ടോ മൂന്നോ മണിക്കൂർ അനുസ്യൂതമായ സംഭാഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്റ്റാഫ് കൗൺസിലിലുള്ള എല്ലാ അംഗങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥികളെ സമീപിച്ചു് യുക്തിവാദങ്ങൾ നടത്തിയെന്നും എനിക്കു നേരിട്ടറിയാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ടു്. കാളേജു അധികൃതന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ അവർ വിദ്യാർത്ഥികളോടു വളരെ അനുഭാവപൂർവമായിട്ടാണു്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Hon'ble Mr. T. K. Narayana Pillai.]

പൊതുമാറിയിട്ടുള്ളതെന്ന് പല റിക്കാർഡുകളിൽനിന്നും അഭ്യുപഗമങ്ങളിൽനിന്നും എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്റെ അറിവു തെറ്റാകാം. എനിക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അറിവിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. അതിനുശേഷം നടന്ന സംഭവങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്ന് ബഹു: മെമ്പറന്മാർക്കറിയാം. രണ്ടുപേർ നിരാഹാരവ്രതം തുടങ്ങി. അതിനുമുമ്പ് അവരുടെ ആഗ്രഹം വേണ്ടുവോളം അനുകൂലം ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു പ്രതാപം വിദ്യാർത്ഥികൾ കോളേജിലെ മുറികളിൽ ബലമായി പ്രവേശിച്ചു താഴത്തുനിന്ന് വാതിലുകളും ജനാലകളുമെല്ലാം കുറിയിട്ടു. ഒന്നോ രണ്ടോ വിദ്യാർത്ഥികൾ നിന്നിരുന്നു. ക്ലാസിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു വാതിൽ മാത്രം തുറന്നിട്ടുകൊണ്ടു ബാക്കിയുള്ള വാതിലുകളെല്ലാം അകത്തുനിന്ന അവർ കുറിയിട്ടു. അതിനുശേഷം പൊതുവേയുള്ള പ്രവേശന പ്രദേശത്തിൽ രണ്ടുപേർ നിരാഹാരവ്രതം ആരംഭിച്ചു. ഒരു പ്രത്യേക പ്രശ്നമൊന്നും പേരല്ലാതെ അവരോട് അനുഭാവമുള്ളവരായി അധികം ആളുകൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ക്ലാസുകൾ പിന്നെയും നടത്തുന്നതിന് കോളേജധികൃതന്മാർക്കു സാധിച്ചു. ക്ലാസുമുറികൾ പൂട്ടിയിട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു വരാന്തയിലും മരച്ചുവട്ടിലുംവെച്ചു ക്ലാസുകൾ മുന്നാലു ദിവസം തുടർച്ചയായി നടത്തി. ഇങ്ങനെ ക്ലാസുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു് അവരുടെ പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ശക്തിയെ കുറയ്ക്കുമെന്ന സംശയംകൊണ്ടു എതാനും വിദ്യാർത്ഥികൾ, ഇപ്പോൾ സ്റ്റീമൻ ജോസ് തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നതുപോലെ, എതാനും വിദ്യാർത്ഥികൾ ചേർന്ന് മനഃപൂർവം ചില കശപിശയുണ്ടാക്കി ക്ലാസു നടത്തുന്നതിനു് സാധ്യമല്ലാതാക്കിത്തീർത്തു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് കോളേജു് അനിശ്ചിതകാലത്തേക്കു അടച്ചിടുവാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളതു്. ഇതാണ് അവിടെ നടന്നിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിയെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനു ഇതിൽ ഇടപെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് ബഹു: മെമ്പറെ ധരിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എപ്പോഴെങ്കിലും പോലീസുകാർ ഇടപെടുകയോ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഉപദ്രവിക്കുകയോ ഒക്കെയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഉപദ്രവിക്കുമെന്ന് സംശയിക്കത്തക്ക പരിതസ്ഥിതികൾ സൃഷ്ടിക്കുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് എനിക്കു ധൈര്യമായി പറയാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള പരിതസ്ഥിതിയിൽ ആണ് രണ്ടുപേർ Hunger strike ആരംഭിച്ചതു്. ഇന്നു വിലെ രണ്ടുപേരെ ആസ്പത്രിയിലേക്കു മാറ്റി അവിടത്തെ ഡോക്ട

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രുടെ ഒരു കമ്പി ഇന്നച്ചയ്ക്ക് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ സ്ഥിതി ഇവിടെ പറഞ്ഞതുപോലെ ആശങ്കാജനകമല്ലെന്നും അവർ തുടർച്ച യായി ഗ്ലൂക്കോസ് കഴിച്ചുവരുന്നുവെന്നുമാണ് അവിടത്തെ ഡാക്ടറായ ശ്രീമാൻ നാരായണൻ ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചതു്. അവരെ ആശുപത്രി യിലേക്കു മാറ്റിയതിനുശേഷം പിന്നൊരാഥം വൈസ് പ്രിൻസിപ്പാ ളിന്റെ വീട്ടുവാതുക്കൽ സത്യഗ്രഹം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ ഗവ ണ്മെന്റു് എന്താണു് ചെയ്യേണ്ടതെന്നു് ഞങ്ങൾക്കുതന്നെ നിശ്ചയമില്ല. ഒരു മാനേജ്മെന്റു കാര്യമാണു് ഇതിൽ ഇടപെട്ടിട്ടുള്ളതു്. മാനേജ്മെന്റു കാര്യങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്കു അധികാരമുണ്ടെന്നു് ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. തിരു വിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിനും ആവശ്യമെന്നു തോന്നുന്നപക്ഷം, വിദ്യാ ർത്ഥികളുടെ നിലയെ ക്രമത്തിൽ സുകരമാക്കുന്നതിനു് ആവശ്യമാണെന്നു് തോന്നുന്നപക്ഷം ഒരുപക്ഷേ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ ഉപദേശിക്കുന്നതി നുള്ള അവകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്തായാലും എല്ലാ വിദ്യാഭ്യാസവി കൃതന്മാരും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മാത്ര മാണ് ആലുവാ കോളേജിലെ അധികൃതന്മാർ ഈ സർട്ടിഫിക്കറിനെ സംബന്ധിച്ചു്, അതായതു്, വെറും ഔപചാരികമായ ഒരു സംഗ തിയെ സംബന്ധിച്ച ഇക്കാര്യത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നതു്. അവർക്കു് സർട്ടിഫിക്കറു് കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം പ്രിൻസിപ്പാളിൽ ഇരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം മനസ്സാക്ഷി അനുസരിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു പ്രിൻസിപ്പാളിനോടു് മൂന്നു മാസത്തിനുമുമ്പുതന്നെ സർട്ടിഫിക്കറു കൊടുക്കണമെന്നു യൂണിവേർസിറ്റി അധികാരികളോ ഗവണ്മെന്റു അധികാരികളോ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു് ശരിയായിരിക്കുമോ എന്നുള്ള സംശയഗ്രസ്തമായ ഒരു കാര്യമാണു്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ നില വളരെ വളരെ സ്പഷ്ടമാണു്. ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഈ വക സംഗതികളിൽ ഇടപെടണമെന്നു ഗവണ്മെന്റു വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ എന്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീമാൻ നടരാജപിള്ള പറഞ്ഞതുപോലെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഇതു് രണ്ടോ മൂന്നോ വിദ്യാർത്ഥികളെ എന്നതിനെ നിന്നും അഞ്ചോ ആറോ ആയിത്തീരുന്നതിനു് ഇടയുണ്ടു്. എന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥി കൾക്കു് തകരാറായി, ഭാവി പുരുഷന്മാരായിത്തീരേണ്ട വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഭാവിയെ അപകടത്തിൽ ആക്കുന്നതായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണ മെന്നു് ഗവണ്മെന്റിനു് ഒരു നിമിഷംപോലും അഭിപ്രായമില്ല. വിദ്യാ ർത്ഥികളെ ഏതു തരത്തിലാണു് പ്രീണിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതു്, അല്ലെ ങ്കിൽ ഈ പ്രത്യേകാഭിപ്രായത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനു് കോളേജധികൃതന്മാരായി സൗഹാർദ്ദബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും പുലർത്തുന്നതിനും എങ്ങനെയാണു്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Hon'ble Mr. T. K. Narayana Pillai.]

സാധിക്കുന്നതല്ല എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറ് ഇതുവരെ നിശ്ചിതമായ തീരുമാനങ്ങളിലൊന്നും എത്തിച്ചേർന്നിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം ധൈര്യമായി പറയുന്നതിന് എനിക്ക സാധിക്കും. ഈ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ജീവനെ അപകടത്തിലാക്കണമെന്ന് ഇപ്പോഴത്തെ ഗവണ്മെൻറിന് ഒരു നിർബ്ബന്ധവുമില്ല. അവരുടെ ഈ ഉദ്യമത്തിൽനിന്നും അവരെ പിൻതിരിപ്പിക്കുന്നതിന് സകല കഴിവുകളും ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ ജീവനെ പണയത്തിലാക്കുകയെന്നുള്ളതു് അവരോടുമാത്രമല്ല രാജ്യത്തിലെ മറ്റു സന്താനങ്ങളോടുചെയ്യുന്ന ഒരു അപരാധമായിരിക്കുമെന്നും ഗവണ്മെൻറിന് പരിപൂർണ്ണമായ ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഈ നടത്തെ സാധുതകരമല്ലെന്നറിഞ്ഞ ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥിലോകവും നല്ല പോലെ മനസ്സിലാക്കണമെന്ന് ഞാൻ അവരോടു വിനീതമായി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ അവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായ കാര്യങ്ങളിൽ നൂറിൽ ശതമാനവും അനുവദിച്ചുകഴിഞ്ഞു. വെറും സാങ്കേതികമായ, ഔപചാരികമായ ഒരു സംഗതിയെ താങ്ങിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ പ്രക്ഷോഭണം നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ തല്പരകക്ഷികൾ ശ്രമിച്ചുവരുന്നതെന്ന് വിദ്യാർത്ഥിസാമാന്യമായും മറ്റെല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ഗവണ്മെൻറിന് ചില പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ട്. രാജ്യത്തു് സമാധാനം പരിരക്ഷിക്കുന്നതു് ഗവണ്മെൻറിന്റെ മുഖ്യചുമതലയാണ്. രാജ്യത്തു് സമുദായങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അകൽച്ചയെ വർദ്ധിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതിന് വേണ്ടതു് ചെയ്യുന്നതിനും ഗവണ്മെൻറിനു മുഖ്യചുമതലയുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസനയം രൂപീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കാണെന്നു് ആരെങ്കിലും പറയുന്നുവെങ്കിൽ ആ വാദത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ഒരു ഗവണ്മെൻറും തയ്യാറാകുമെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഗവണ്മെൻറിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസനയം എന്തായിരിക്കുമെന്നു് അവസാനമായി തീരുമാനിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം ഗവണ്മെൻറിനാണ്. അതു് വിദഗ്ദ്ധന്മാരുമായി ആലോചിച്ചതിനുശേഷം ഗവണ്മെൻറ് നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നവിധത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസനയം രൂപീകരിക്കണം, ഇന്നയിന്നവിധത്തിലുള്ള സിലബസ്സ് വേണം, ഇന്നയിന്നവിധത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതികൾ ഉണ്ടാക്കണം എന്നൊക്കെ അവസാനമായി വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കാണെന്നു് ആരെങ്കിലും വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു് എനിക്കു് ബഹു: അംഗങ്ങളോടു് പറയാനുള്ളതു്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മർദ്ദനംകൊണ്ടു് ഇതിനെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ അടിച്ചമർത്തണമെന്നു ഗവണ്മെൻറു് ഒരു നിമിഷംപോലും വിചാരിക്കുന്നില്ല എന്നാണു്. ഗവണ്മെൻറു് ന്യായമായ എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടിയും ഇവരെ തൃപ്തിപ്പിക്കുന്നതിനു് നടപടികൾ നടത്തുന്നതാണു്. ആ നടപടികളുടെ സ്വഭാവം എന്തായിരിക്കുമെന്നും ആ നടപടികൾ വിദ്യാർത്ഥികളെ തൃപ്തിപ്പിക്കുന്നതിനു് എത്രമാത്രം ഫലപ്രദമാകുമെന്നുമുള്ള സംഗതികളെപ്പറ്റി ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിനു് നിശ്ചിതമായി എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതിനു് സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു് ഞാൻ പറയുമ്പോൾ എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾ അതിനെ വിചാരിക്കണം. എനിക്കു അവസാനമായി പറയാനുള്ളതു് ഈ മന്ത്രിയുമ്മാർ കയ്യുങ്കളിൽ ഗവണ്മെൻറു് പ്രെസ്റ്റീജിനുവേണ്ടിയല്ല നിലകൊള്ളുന്നതെന്നാണു്. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറിനു് ചില മുൻതൂക്കം ഉണ്ടു്. മാനേജുമെൻറു് അധികാരികൾ എന്തെങ്കിലും കർക്കശമായ ഒരു നിലയാണു് അവലംബിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ നമുക്കു തീച്ചയായും വളരെ വിജയത്തോടുകൂടിത്തന്നെ ഇടപെടാമായിരുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യസാധാരണമായ ക്ഷമാബുദ്ധിയോടുകൂടിത്തന്നെ അവർ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ എനിക്കു് വ്യക്തിപരമായി യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ കയ്യുത്തിൽ ഇടപെട്ട എന്തെല്ലാം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമോ അതെല്ലാം ചെയ്യുമെന്നു മൊത്തത്തിൽ പറയാമെന്നല്ലാതെ ഇന്നയിന്ന നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുമെന്നു ഖണ്ഡിതമായി പറയുക സാധ്യമല്ലെന്നുമാത്രമേ ഈയവസരത്തിൽ എനിക്കു അറിയിക്കാനുള്ളു. എന്തായാലും ഒരു സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെൻറിനു വളരെ സമാധാനം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. ഇന്നു് ഇവിടെ നടന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നതു് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അവകാശവാദങ്ങളെ അതേപടി അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു തീർച്ചയായും ന്യായീകരിക്കത്തക്കതല്ലെന്നും ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ പ്രക്ഷോഭണേന ഈ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതു രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവിക്കുതന്നെ അത്യാവശ്യമാണെന്നുമായിരുന്നു ഭൂരിപക്ഷം അംഗങ്ങളുടേയും വാദഗതി. ശ്രീമാൻ ഏ. കെ. പാപ്പു പിള്ളപോലും ജീവകാരുണ്യത്തിന്റെ പേരിലാണു് വിദ്യാർത്ഥികളെ രക്ഷിക്കണമെന്നു് അഭ്യർത്ഥിച്ചതു്. ജീവകാരുണ്യത്തിന്റെ പേരിൽ ചെയ്യാവുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുമെന്നു് ശ്രീമാൻ പാപ്പുപിള്ളയെ അറിയിക്കാൻ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ ഗവണ്മെൻറിനും ജീവകാരുണ്യമുണ്ടു്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ന്യായമായ ആവശ്യങ്ങളെ പരിഗണിക്കുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Hon'ble Mr. T. K. Narayana Pillai.]

തിനു ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറു് എപ്പോഴും ബദ്ധശ്രദ്ധമായിരിക്കുമെന്നു എന്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീമാൻ പാപ്പുപിള്ള അവർകളും മനസ്സിലാക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതിൽ കൂടുതലായി ഈ അഡ്ജോൺമെൻറു മോഷനെക്കുറിച്ചു് പറയണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

MR. POULOSE PYLEE : വിദ്യാർത്ഥികളുടെ രക്ഷകർത്താക്കന്മാർ ആരെങ്കിലും ഇതിൽ ഇടപെട്ടിട്ടുണ്ടോ ?

HON'BLE MR. T. K. NARAYANA PILLAI : വിദ്യാർത്ഥികളുടെ രക്ഷകർത്താക്കന്മാർ ഇടപെടുകയും പലതും മാറുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഒരു സംഗതികൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഏകദേശം ൨൫൦-ഓ. ൩൦൦-ഓ. വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒപ്പിട്ടിട്ടുള്ള ഒരു പ്രമാണവും എനിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. സ്റ്റാഫ് കൗൺസിലിന്റെ തീരുമാനത്തെ അവർ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. കൂടുതലായി അവർ ഒന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. ആ നിശ്ചയത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു അവർ തയാറുമാണു്. ആ പ്രമാണത്തിൽ എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലെ അംഗങ്ങളും ഒപ്പിട്ടിട്ടുണ്ടു്. ആകെ ൩൦൦ വിദ്യാർത്ഥികളുള്ളതിൽ ഒരു ൫൦ പേരിൽ കുറവായിട്ടുള്ളതുമാത്രമേ പ്രക്ഷോഭകാരികളുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളു. ൩൦൦ ആണെന്നാണു് എനിക്കു കിട്ടിയിട്ടുള്ള അറിവു്. നിസ്സാരമായ ഒരു മൈനാറിട്ടി, അതായതു് ഒരു മുപ്പതോ അമ്പതോപേരുടെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു ൩൦൦ പേരുടെ വിദ്യാർത്ഥിജീവിതത്തെ ഇല്ലാതാക്കാൻ അനുവദിക്കേണ്ടതാണോ അല്ലയോ എന്നുള്ളതാണു് ഇന്നത്തെ മുഖ്യമായ പ്രശ്നം.

MR. A. P. UDAYABHANU : Does the Hon'ble Prime Minister know the number of pupils who had voted for the strike ?

HON'BLE MR. T. K. NARAYANA PILLAI : സ്ട്രൈക്കു് ബാലട്ടിനെപ്പറ്റി എനിക്കു് ശരിയായ വിവരങ്ങളൊന്നും കിട്ടിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും ഒരു സ്ട്രൈക്കു് ബാലട്ടു് നടന്നിയതു് കാളേജു് അടച്ചു് ൬൪ ശതമാനം വിദ്യാർത്ഥികളും സ്ഥലംവിട്ടതിനുശേഷമാണെന്നാണു് എന്റെ അറിവു്.

MR. PRESIDENT : ഈ സഭ ഇപ്പോൾ പിരിയുന്നതും നാളെ രാവിലെ ൧൧ മണിക്കു് വീണ്ടും കൂടുന്നതുമാണു്.

The House adjourned at 6-5 P. M. to meet again at 11 A. M. the next day.

V. KRISHNAMOORTHY AIYAR,
Secretary to the Legislative Assembly.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly